

Bilag til Beretn. ang. den 26. internat. Arbejdskonference i Philadelphia 1944.

(3) Man bør saavidt muligt bestræbe sig paa at optræne erhvervshæmmede i deres tidligere eller beslægtede Fag, hvor deres tidligere Kvalifikationer vil komme dem til Nytte.

(4) Arbejdsgivere, der har passende Muligheder for at oplære Arbejdere, bør opfordres til at oplære et passende Antal erhvervshæmmede.

(5) Der bør oprettes særlige Oplæringscentraler med det fornødne Lægetilsyn for erhvervshæmmede, som behøver en saadan særlig Oplæring.

43. (1) Der bør træffes særlige Forholdsregler for at sikre, at de erhvervshæmmede har lige Adgang til Beskæftigelse paa Grundlag af deres Arbejdsevne. Arbejdsgiverne bør gennem Dagspressen og paa anden Maade opfordres — og om nødvendigt tvinges — til at beskæftige et passende Antal erhvervshæmmede.

(2) I visse Fag, der særligt egner sig for Beskæftigelse af stærkt invaliderede Arbejdere, bør disse Arbejdere have Fortrin frem for alle andre Arbejdere.

(3) Man bør i nøje Samarbejde med Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne bestræbe sig paa at søge Arbejdsgivernes Modvilje mod at beskæftige erhvervshæmmede overvundet, naar Modviljen ikke staar i Forbindelse med de paagældendes Evner og Udførelsen af deres Arbejde, og at overvinde de Hindringer, der er for deres Beskæftigelse, herunder Risikoen for forøgede Forpligtelser med Hensyn til Udredelse af Erstatning for Ulykkestilfælde.

(4) Alle erhvervshæmmede, som ikke kan opnaa normal Beskæftigelse, bør have Adgang til Beskæftigelse ved nyttigt Arbejde paa særlige Arbejdssteder uden Konkurrence.

44. Arbejdsanvisningen bør indsamle Oplysninger om de Fag, der er særligt egnet for de forskellige Invaliditeter, samt de erhvervshæmmedes Antal, Fordeling og Anvendelighed.

XI. Bestræbelser for at gøre Beskæftigelsen i visse Industrier mere regelmæssig.

45. I de Industrier, hvor Arbejdet er sæsonpræget, f. Eks. Byggeforetagender og Havnearbejde, bør de Foranstaltninger til en Udjævning af Beskæftigelsen, der under Kriegen er indført eller udvidet af Medlemsstater, opretholdes og tilpasses efter Fredtidens Forhold i Samraad med de paagældende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer.

Bilag 8.

Henstilling (Nr. 72) vedrørende Arbejdsanvisningen.

Efter at være blevet sammenkaldt i Philadelphia af Det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad og efter at være traadt sammen til sin 26. Samling den 20. April 1944, og

Efter at der er opnaaet Enighed om Vedtagelsen af visse Forslag med Hensyn til Arbejdsanvisningen, som omhandles i 3. Punkt paa Samlingens Dagsorden, og

Efter at have truffet Bestemmelse om, at disse Forslag skal tage Form af en Henstilling,

vedtager Den internationale Arbejdsorganisations Generalkonference i Dag den 12. Maj 1944 følgende Henstilling, som benævnes Henstillingen om Arbejdsanvisning af 1944:

Eftersom Gennemførelsen af Beskæftigelses-Henstillingen (Overgangstiden fra Krig til Fred) af 1944 forudsætter, at der findes og udvikles en effektiv Arbejdsanvisning, og

Eftersom Arbejdsløshedskonventionen af 1919 indeholder Bestemmelser om Gennemførelse af en „Ordning, hvorefter der oprettes offentlige Kontorer, der yder gratis Arbejdsanvisning, under en central Myndigheds Kontrol“, og

Eftersom Løsningen af de Opgaver, som opregnes i Beskæftigelses-Henstillingen (Overgangstiden fra Krig til Fred) af 1944, medfører en ny og videre Definition af Arbejdsanvisningens Forpligtelser, Funktioner og Arbejdsmetoder, og

Eftersom dette videre Begreb er af Betydning ved Udarbejdelsen og Gennemførelsen af en Plan om fuld Beskæftigelse paa lang Sigt,

henstiller Konferencen til Organisationens Medlemmer at bringe følgende almindelige Principper i Anvendelse og efter Styrelsesraadets Anmodning fra Tid til anden at foretage Indberetning til Det internationale Arbejdsbureau vedrørende de Foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre disse Principper:

1. Arbejdsanvisningens vigtigste Opgave bør være i Samarbejde med andre interesserede offentlige og private Organer at sikre den bedst mulige Organisation af Beskæftigelsen